

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA RAAHESSA
Siikkarimessu 2.7.2011 klo 23.00
Timo Nisula

Luuk. 9:57–62

Kun he tekivät taivalta, muuan mies sanoi Jeesukselle: "Minä seuraan sinua, minne ikinä menetkin." Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolansa ja taivaan linnuilla pesänsä, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin päänsä kallistaisi."

Eräälle toiselle Jeesus sanoi: "Seuraa minua!" Tämä vastasi: "Herra, anna minun ensin käydä hautaamassa isäni." Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Anna kuolleiden haudata kuolleensa. Lähde sinä julistamaan Jumalan valtakuntaa."

Vielä eräs toinen sanoi: "Herra, minä seuraan sinua, mutta anna minun ensin käydä hyvästelemässä kotiväkeni." Hänelle Jeesus vastasi: "Joka tarttuu auraan ja katsoo taakseen, ei ole sopiva Jumalan valtakuntaan."

**

MINULLE EI OLE PAIKKAA?

Rakkaat kristityt,

terveisiiä Turusta.

Olen siellä pappina pienessä Lutherin kirkossa. Kirkkomme aulassa on lämminhenkinen vaaleanvihreä juliste, siinä hauska hahmo, joka toivottaa tervetuloa. Täälläkin olet varmasti törmännyt tuohon lauseeseen, mottoon. En toista sitä nyt tässä, että emme kyllästy. Se on ihan hyvä lause. Mutta mitä jos siihen pettyy? Tämä onkin vain mainos, ei ollenkaan totta? Mitä jos käykin niin, että tuo kahden sanan lause tuntuu epämiellyttävältä, ei ollenkaan lämpimältä. Mitä jos ei halukaan palata kotiin ja vaikka haluaisi sellaisen löytää, ei löydä? Mitä jos oma elämä on sellainen niin kuin muinainen gospelbändi ärjyy:

Huolestuttavan ennakoitavaa on kaikki, mitä aiot sanoa.

Minulle ei ole paikkaa.

Minulle ei ole paikkaa.

Minulle ei ole paikkaa.

Uskon, että monella teistä on tällä hetkellä hyvä olla yömessussa. Vieressä on ystäviä, on iloinen päivä takana. Mutta kyllä minä olen varma siitä, että tähän teltaan mahtuu myös paljon sellaista murhetta ja ikävää, jonka aiheuttajana ovat kotiolut. Voi olla, että juuri niiden läheisten ihmisten kanssa välit ovat etäiset ja kylmät eikä kotiin ole mukava mennä. Voi olla, että kotona pelottaa eikä siellä ole turvallista. Jonkun koti meni rikki jo vuosia sitten. Jonkun toisen koti on yksinäinen paikka, jossa ei ole ketään kenen kanssa puhua, niin että koti onkin vain asunto tai kämpppi. Tunnen ihmisiä, jotka eivät edes halua takaisin kotiin, joilla on parempi olla tien päällä, ilman lepoa. "Minulle ei ole paikkaa", itkee Tampereen terapeutti. Minulle *ei* ole kotia.

Pyhä evankeliumi lohduttaa tänä iltana sinua, jonka elämä on rikkinäisen, kylmän tai yksinäisen kodin elämä. Evankelista Luukas kertoo, että yksinäiselle ja levottomalle on sittenkin olemassa ihanaa seuraa: teillä auttaja on, apu ahdinkohon, tätä tietänne kulkiessanne. Jeesus liittyy niiden joukkoon, joille ei ole paikkaa. Ihmisen Poika, Jeesus Kristus, ottaa omakseen ja matkaseurakseen ne, joilla ei ole kotia täällä. Hän lohduttaa ne,

jotka ovat kehittäneet itselleen levon ja lohdutuksen väistämisen taidon. Saat olla koditon, saat olla rauhaton, saat olla yksinäinenkin, kun kuljet Kristuksen seurassa, Vapahtajan kädessä. Sinulle on paikka! Se paikka on Jeesuksen vierellä, minne menetkin, missä kuljetkin.

ENSIN!

Mutta tähän lohdutukseen evankelista Luukas ei vielä lopeta.

Eräälle toiselle Jeesus sanoi: "Seuraa minua!" Tämä vastasi: "Herra, anna minun ensin käydä hautaamassa isäni." Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Anna kuolleiden haudata kuolleensa. Lähde sinä julistamaan Jumalan valtakuntaa."

Voitin kesäkuun alussa lottovoittoa suuremman voiton ja pääsin kahdeksi viikoksi riparille oppimaan ja opettamaan. Mustiksen leirillä avattiin yksi kerrallaan Jumalan suuria käskyjä. Tässä Jeesus opettaa kahta tai oikeastaan yhtä. Hän kutsuu mukaansa ihmistä, joka haluaa tulla, mutta haluaisi *ensin* noudattaa pyhää velvollisuutta, jonka itse Jumalan oma, neljäs käsky hänelle määrää: *Kunnioita isääsi ja äitiäsi*. Oma isä on juuri kuollut, ja hänet on haudattava *ensin*. *Sitten* voi ruveta seuraamaan Kristusta ja lähteä Jumalan valtakuntaan. Jeesuksen vastaus on raju. Vaikka hän ei tarkkaan ottaen kumoa Neljättä käskyä, hän lakaisee sen hetkeksi syrjään Ensimmäisen tieltä. Ensimmäinen käsky kuuluu: *Minä olen Herra, sinun Jumalasi, älä pidä muita jumalia. Mitä se tarkoittaa: Meidän tulee yli kaiken pelätä ja rakastaa Jumalaa ja turvautua yksin häneen.*

Rakkaat, läheiset ja ihanat tämän maailman lahjat eivät saa tulla sinulle esteeksi, kun Jumala kutsuu omakseen ja Taivaan tielle. Älä rakenna verukkeita hyvistä harrastuksista. Älä täytä kalenteriasi kaikella hyvällä, niin että paras jää palvomatta. Elä rohkeasti uskovana kristittyinä, vaikka sinulle tärkeät ihmiset tarttuisivat hihaasi ja sanoisivat: älä mene, älä usko, älä viitsi. Varo sitä, että ihmisistä, vaikka rakkaistakin, tulee sinulle viimeinen turva ja viimeinen sana tässä elämässä. Silloin hukkaat helposti päämäärän Jumalassa.

Kristityillä on vapaus ja velvollisuus kuulla ja etsiä ennen kaikkea pyhän Majesteetin tahtoa, noudattaa Herran sanaa yli kaikkien arvovaltojen ja virkojen. Tässä maailmassa on paljon tärkeitä ihmisiä, isiä, äitejä, opettajia, kapteeneita, valmentajia ja johtajia. Mutta on vain yksi Herra, Jumalan Poika, maailman Vapahtaja, jolla on iankaikkisen elämän sanat. Kuulkaa häntä!

KASVOT AAMUUN

Luukas piirtää vielä viimeisen kuvan kristitystä. Jeesus kehottaa suuntaamaan kasvot ja katseen eteenpäin. Ei tarvitse tarkistella, ei tarvitse vilkuilla sivuille, ei oikeaan eikä vasempaan. Tässä on tie! Anna tämän Herran vertauksen puhutella sinua tänä iltana niin, että uskot itsellesi ikiriittävän ja täydellisen anteeksiantamuksen kaikista vioistasi ja puutteistasi ja laiminlyönneistäsi. Kun Jumala antaa sinulle synnit anteeksi Kristuksen veren tähden, sinä et saa niitä enää kantaa etkä muistaa etkä mielessäsi luetella. *Aamu koittaa, miksi katsot yöhön?* (uocat te oriens, et tu attendis occidentem, Aug. s. 100). Saat tulla pian Herran aterialle. Ehtoollispöydässä sinun kasvosi ovat aamua kohti, kohti Kristuksen armoa, kohti viimeistä satamaa, ylösnousemuksen aamua. Ehtoollispöydässä sinulle on paikka. Jumalassa sinulla on koti. Käännä selkäsi yölle, synnille ja kuolemalle. Ne eivät saa sinua saaliikseen. Ne on voitettu ristillä, ne on haudattu Kristuksen hautaan.

Älä menneitä muistele, älä entisistä välitä. Käännä kasvosi kohti Kristusta, valkoista aamunkoittoa ja nopeaa, nopeaa auringonnousua.

Rakkaat kristityt, minä olen oppinut Turussa vuosia sitten Maata Näkyvissä -päivillä hienon rukouksen. Rukoillaan se yhdessä laulaen:

Sinun ristisi on silta, välillä kahden maailman.
Välillä suuren taivaan ja tämän pienen planeetan.
Sinun sanasi on valo, vaikka yö onkin pimeä.
Keskellä epätoivon huutaa saan Herran nimeä.
Sinun armosi on meri, purttani vesi puhdistaa.
Jumala matkamiehen johdattaa aamuun valkeaan.

CREDO